

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) รวมทั้งการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว จังหวัดปทุมธานีทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ประชากรประเภทนักท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี ในปี พ.ศ. 2554
2. ประชากรประเภทผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ได้แก่ บุคลากรที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการและดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมาจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน โดยหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบการดำเนินการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ บุคลากรจากประชาสัมพันธ์จังหวัดปทุมธานี สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประชาสัมพันธ์จากสำนักงานการท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ เป็นต้น ในส่วนของภาคเอกชน ได้แก่ สื่อมวลชนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี และผู้ประกอบการ อาทิ บริษัทนำเที่ยว สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดปทุมธานี ผู้ประกอบการสินค้าชุมชน เป็นต้น ซึ่งเป็นประชากรผู้ปฏิบัติงานในปี พ.ศ. 2554

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยว
 - 1.1 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยว
 - 1.1.1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยว สำหรับเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม
 - 1.1.1.1 โดยนำจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม ในจังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2553 (จำนวน 6 แห่ง) มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมทั้งสิ้น 4,734,084 คน จำแนกได้ดังนี้ (แหล่งท่องเที่ยวที่ 1- 3 ทราบข้อมูลจำนวน

นักท่องเที่ยวจากรายงานจำนวนผู้เยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่ 4 - 6 ทราบ
ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวจากการสอบถามจากบุคลากรของหน่วยงาน หรือ จากร้านค้าในบริเวณนั้นๆ)

ตารางที่ 1 จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มาเยือนแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมใน
จังหวัดปทุมธานี

แหล่งท่องเที่ยว	จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือน(คน)
1. ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา รังสิต	664,084 คน
2. พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ รังสิต	1,300,000 คน
3. หอศิลป์ศิลปิน	50,000 คน
4. สวนสนุกดรีมเวิลด์	2,000,000 คน
5. วัดหงส์ปทุมवास	360,000 คน
6. วัดเจดีย์หอย	360,000 คน
รวมจำนวนนักท่องเที่ยว	4,734,084 คน

จากข้อมูลจำนวนประชากรดังกล่าว นำมาคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane Taro ที่
ค่าความเชื่อมั่น 95 % ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน จำแนกเป็นกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย
และกลุ่มตัวอย่างชาวต่างประเทศ แต่เมื่อพิจารณาจากรายงานจำนวนผู้เยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ
พบว่า แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ไม่มีการเก็บสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ดังนั้นจึงพิจารณาจาก
การสอบถามจากบุคลากรของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศประมาณ 15 % ของ
นักท่องเที่ยวทั้งหมด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจำแนกกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวชาวไทย ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 340 คน

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 60 คน (15 % ของ 400)

1.1.1.2 หาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะสุ่มในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวทำการคำนวณ

$$\text{โดยใช้สูตรดังนี้} \quad n_1 = \frac{nN_1}{N} \quad (\text{Yamane ; 1973})$$

n_1 = จำนวนประชากรที่จะสุ่มในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะสุ่ม

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

N_1 = จำนวนประชากรในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว

อนึ่ง สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ขอใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบบังเอิญในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้ครบจำนวน 60 คน สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการสุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวใช้วิธีสุ่มแบบกำหนดจำนวนตัวอย่าง จำแนกไปตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว แต่เพื่อให้ได้ความเชื่อมั่นในการเก็บข้อมูลในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จำแนกตามประเภทแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้น ในการเก็บข้อมูลเมื่อคำนวณด้วยวิธีดังกล่าว ผู้วิจัยขอกระจายกลุ่มตัวอย่างในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวให้มีจำนวนเพียงพอต่อการหาค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มาเยือนแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม จำแนกตามประเภทแหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยว	กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย
1 ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา รังสิต	30 คน
2 พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ รังสิต	60 คน
3 หอศิลป์ศิลปิน	20 คน
4 พิพิธภัณฑ์บัว	20 คน
5 สวนสนุกดรีมเวิลด์	140 คน
6 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติธรณีวิทยาฯ ปทุมธานี	20 คน
7 วัดหงส์ปทุมवास	25 คน
8 วัดเจติยหอย	25 คน
รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย	340 คน

1.1.1.3 ในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแห่งนั้นๆ นำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และส่งกลับคืนแก่ผู้วิจัยทันที เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายและสรุปผลพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

1.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยว สำหรับเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

เป็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 45 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 15 คน มีการกำหนดหัวข้อการสัมภาษณ์ในเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว จากการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและความต้องการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรประเภทผู้ปฏิบัติงาน

ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากรประเภทผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว จังหวัดปทุมธานี ดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรภาครัฐ เลือกกลุ่มตัวอย่างจากเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์จากสำนักงานการท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ ประชาสัมพันธ์จังหวัด เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์จากแหล่งท่องเที่ยว หรือ เจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นต้น

2.2 ภาคเอกชน เลือกกลุ่มตัวอย่างจาก สื่อมวลชนท้องถิ่น(จังหวัดปทุมธานี) ผู้ประกอบการจากบริษัทนำเที่ยวจังหวัดปทุมธานี ผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยว แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นแรก ศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี จาก เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั้งจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นที่สอง นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา เป็นประเด็นในการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยว

1.1 จัดทำแบบสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยว เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยจัดแหล่งท่องเที่ยวตามการจำแนกประเภทแหล่งท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย: ม.ป.ป. , ออนไลน์)

1.2 สำรวจพื้นที่ในการจัดเก็บข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เกี่ยวกับประเภททรัพยากรการท่องเที่ยว สิ่งดึงดูดใจจากการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกสบายและบริการทางการท่องเที่ยว รวมถึงความสามารถในการเข้าถึง พร้อมทั้งบันทึกข้อมูล

2. แบบสอบถาม

จัดทำแบบสอบถามภาษาไทยสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย และแบบสอบถามภาษาอังกฤษสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มีลักษณะข้อคำถามแบบให้เลือกตอบ และเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ รวมทั้งเป็นคำถามปลายเปิด แบ่งเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบคำถามชนิดให้เลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในข้อมูลการท่องเที่ยวที่ได้จากการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) มีหลักเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการนำข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจากการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์ เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) เช่นเดียวกับแบบสอบถามตอนที่ 2

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับข้อมูลข่าวสาร และความต้องการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจากการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ 5 เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิดเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดปทุมธานี

3. แบบสัมภาษณ์

เป็นการเก็บข้อมูลแบบเจาะลึก (In-depth interview) เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยกำหนดข้อมูลเป็น 2 ประเด็นและสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ในเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจากการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและความต้องการข้อมูลข่าวสาร การท่องเที่ยว โดยสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ประเด็นที่ 2 ในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว โดยมีการกำหนดประเด็นคำถามหลักในการสัมภาษณ์ คือ ปัจจัยภายใน ได้แก่ ประเด็นเรื่อง การจัดการนโยบาย การดำเนินงานการใช้สื่อ และการนำเสนอข้อมูลการท่องเที่ยวผ่านการประชาสัมพันธ์ และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม ด้านงบประมาณดำเนินงาน หรือความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก โดยสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรประเภทผู้ปฏิบัติงาน

4. การสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) เป็นการระดมความคิดเห็นจากผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว จังหวัดปทุมธานี จำนวน 40 คน ในประเด็นของการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ทั้งนี้ โดยมีการกำหนดหัวข้อการสนทนา

ขั้นที่สาม การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) คือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานีการ์ จันทร์บรรเจ็ด

ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คุณไพรวลัย ศรีเทพ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี

จากนั้นนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ที่ได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย 2 ท่าน คือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี อภิวัฒน์นคร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธัญบุรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สายฝน บุษบา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธัญบุรี

3. จากนั้นนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปทดสอบ (try-out) กับนักท่องเที่ยวที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่จะทำการศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในภาษา คำชี้แจง และคำถามต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นรายข้อ (Item Analysis) และความเชื่อมั่นรวมโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's coefficient) โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.75 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

4. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีถึงผู้เชี่ยวชาญเพื่อขออนุญาตเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ และถึงผู้บริหารแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวและเก็บรวบรวมข้อมูล

2. แบบสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยว นำมาเก็บรวบรวมข้อมูลทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับที่ตั้ง จำแนกประเภททรัพยากรการท่องเที่ยว และสิ่งดึงดูดใจในทรัพยากรการท่องเที่ยวแห่งนั้น โดยใช้วิธีการสำรวจภาคสนาม ใช้อุปกรณ์ และกล้องถ่ายรูป

3. แบบสอบถาม ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่มาเยือนในแหล่งท่องเที่ยวตามที่กำหนด

4. แบบสัมภาษณ์ ทำการสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีการกำหนดหัวข้อการสัมภาษณ์ ระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้ข้อมูล พร้อมทั้งจัดบันทึกข้อมูล บันทึกเสียงและถ่ายภาพตามความเหมาะสม

5. การสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) โดยดำเนินการจัดประชุมทางวิชาการขึ้น เพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว จังหวัดปทุมธานี จำนวน 40 คน ในประเด็นของการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ของปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ

6. การจัดเวทีประชาคม เพื่อวิพากษ์ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS/windows (Statistical Package for the Social Sciences / for Windows) และวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 คำถามให้เลือกตอบนำมาวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 คำถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วสรุปเป็นความเรียง ข้อมูลทั้งหมดนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำอธิบาย โดยการกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน จากคำตอบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
มีความพึงพอใจ / นำไปใช้ประโยชน์/ ได้รับ-ต้องการข้อมูลอยู่ในระดับมากที่สุด	5
มีความพึงพอใจ / นำไปใช้ประโยชน์/ ได้รับ-ต้องการข้อมูลอยู่ในระดับมาก	4
มีความพึงพอใจ / นำไปใช้ประโยชน์/ ได้รับ-ต้องการข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง	3
มีความพึงพอใจ / นำไปใช้ประโยชน์/ ได้รับ-ต้องการข้อมูลอยู่ในระดับน้อย	2
มีความพึงพอใจ / นำไปใช้ประโยชน์/ ได้รับ-ต้องการข้อมูลอยู่ในระดับน้อยที่สุด	1

การแปลผลข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ของ ประคอง กรรณสูตร (2542: 78) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย การแปลความหมายของคะแนนโดยถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50–5.00 หมายถึง ความพึงพอใจ / นำไปใช้ประโยชน์/ ได้รับ-ต้องการข้อมูล
ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50–4.49 หมายถึง ความพึงพอใจ/นำไปใช้ประโยชน์/ได้รับ-ต้องการข้อมูล
ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50–3.49 หมายถึง ความพึงพอใจ/ นำไปใช้ประโยชน์/ ได้รับ-ต้องการข้อมูล
ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50–2.49 หมายถึง ไม่ค่อยพึงพอใจ นำไปใช้ประโยชน์/ได้รับ-ต้องการข้อมูล
ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.49 หมายถึง ไม่พอใจ นำไปใช้ประโยชน์/ได้รับ-ต้องการข้อมูล
ในระดับน้อยที่สุด

1.3 คำถามแบบปลายเปิด ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และสรุปเป็นความเรียง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อมูลที่ได้จากการประชุมกลุ่มและการสัมภาษณ์ รวมถึงแบบสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยว นำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล และอภิปรายผลการวิจัยเป็นความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution)
2. ค่าร้อยละ (Percentage)
3. ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
4. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
5. ค่าความเชื่อมั่น โดยทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอล

ฟาของครอนบัก (Cronbach's coefficient)